

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v *1/ rade: J. P., D.*, štátny občan SR, žalobcu v *2/ rade: I. P., D.*, štátny občan SR proti žalovanému: **JUDr. M. B.**, správca úpadcu **Z., a. s. „v konkurze“**, V., IČO: X., **o vylúčení majetku zo súpisu oddelenej podstaty, o návrhu na prerušenie konania**, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.1.2010, č. k. 43CoKR 19/2009-536, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.1.2010, č. k. 43CoKR 19/2009-536 **z a m i e t a**.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici, č. k. 7Cbi 3/2009-468 zo dňa 15.10.2009 tak, že konanie na Okresnom súde v Banskej Bystrici, sp. zn. 7Cbi 3/2009 sa prerušuje až do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C 14/2007.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia Okresný súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že žalobcovia nepreukázali, že Okresný súd Bratislava I pripustil zmenu ich žaloby tak, že žiadajú, aby súd určil aj ich vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Podľa názoru súdu I. stupňa otázka existencie, resp. neexistencie záložného práva k sporným nehnuteľnostiam, ktorého určenia

sa žalobcovia domáhali v pôvodnom návrhu, nemá význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Podľa zistenia súdu žalobcovia návrhom zo dňa 6.3.2009 požiadali súd o určenie, že presne označený majetok, ktorý je zapísaný do oddelenej podstaty úpadcu Zámockej spoločnosti, a.s. je vylúčený zo súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa I. v konkurznom konaní, vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2K 18/2007 na majetok úpadcu.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je pre rozhodnutie podľa § 109 ods. 1 O.s.p. podstatné, či už súd I. stupňa rozhodol o návrhu žalobcov na zmenu petitu žaloby. Odvolací súd usúdil, že prerušením konania v tomto prípade sa predíde tomu, aby nedošlo k inému právnomu záveru o tej istej právnej otázke v tomto konaní ako v inom súdnom konaní, čo by bolo v rozpore s požiadavkou právnej istoty účastníkov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť oprel o ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Navrhol alternatívne, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie alebo, aby ho zmenil tak, že potvrdí uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici, č. k. 7Cbi /3-2009-468 zo dňa 15.10.2009. Tvrdí, že odvolacie konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a aj za predpokladu, že tento dôvod nie je daný, je výrok napadnutého uznesenia výsledkom nesprávneho právneho posúdenia odvolacím súdom, a preto vecne nesprávny (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.)

Inú vadu konania vidí dovolateľ v tom, že odvolací súd rozhodoval o odvolaní napriek tomu, že vo veci odvolanie nie je prípustné podľa § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. a odvolací súd mal odvolanie odmietnuť. Obširne odôvodňuje svoj názor, že odvolací súd nemôže rozhodovať o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd I. stupňa návrh na prerušenie konania zamietol, pretože toto uznesenie patrí medzi uznesenia upravujúce vedenie konania v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.

Pokiaľ ide o vytýkané nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom uvádza, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nezistil žiadne pochybenie súdu

I. stupňa a jediným dôvodom na zmenu uznesenia súdu I. stupňa bol odlišný názor na vhodnosť prerušenia konania.

Podaním doručeným dovolaciemu súdu dňa 5.5.2010 sa k dovolaniu žalovaného obšírne vyjadrili žalobcovia a navrhli, aby ho dovolací súd posúdil ako nedôvodné.

Dovolací súd po zistení, že dovolanie je prípustné podľa § 239 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je správne. Dovolací súd konštatoval, že dovolateľove námietky nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o námietku, že uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nemožno napadnúť odvolaním a odvolací súd nie je oprávnený o takomto odvolaní konať a rozhodnúť, tento názor odvolateľa nie je správny. Jeho nesprávnosť potvrdzuje aj ust. § 170 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého uznesenie o prerušení konania sa nepovažuje za uznesenie o vedení konania. Správny výklad tohto ustanovenia je, že sa týka návrhu vyhovujúceho i návrh zamietajúceho uznesenia. Dovolateľov reštriktívny výklad, podľa ktorého sa netýka návrh zamietajúceho uznesenia, je nesprávny.

Rovnako je nesprávna aj dovolateľova námietka, že odvolací súd nezistil žiadne pochybenie súdu I. stupňa, ale zmenu uznesenia súdu I. stupňa odôvodnil vhodnosťou prerušenia konania.

Ust. § 109 O.s.p. upravuje v ods. 1 situácie, kedy súd musí konanie prerušiť a v ust. odseku 2 situácie, kedy konanie prerušiť môže, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenie. Z výrazu „pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenie“ je zrejmé, že prerušenie konania je jedným z „vhodných opatrení“, teda odôvodnenie uznesenia týkajúceho sa prerušenia konania jeho vhodnosťou je v súlade so zákonom.

Na tomto základe dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich žalobcom nepriznal, pretože posúdil vyjadrenie k dovolaniu ako neúčelné.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. júna 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová